

Wijziging Regeling huurmatiging en gemeentelijke voorschotverstrekking 1997

VROM

«Huursubsidiewet»

De Regeling tot wijziging van de Regeling huurmatiging en gemeentelijke voorschotverstrekking 1997 van 17 juni 1999, nr. MJZ99172547, is toegevoegd aan de circulaire aan de colleges van burgemeester en wethouders van 17 juni 1999, MG 99-14, Onkostenvergoeding matigende instanties huursubsidie.

17 juni 1999/ Nr. MJZ99172547
Centrale Directie Juridische Zaken
Afdeling Wetgeving

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;
Gelet op artikel 31, vierde lid, van de Huursubsidiewet;

Besluit:

Artikel I

In de Regeling huurmatiging en gemeentelijke voorschotverstrekking 1997¹ wordt bijlage 7, behorende bij artikel 17, zesde lid, van die regeling, vervangen door de bijlage, gevoegd bij deze regeling.

Artikel II

Op aanvragen om een kostenvergoeding als bedoeld in de artikelen 3, eerste lid, en 21, eerste lid, van de Regeling huurmatiging en gemeentelijke voorschotverstrekking 1997 die betrekking hebben op het subsidiетijdvak dat eindigt op 30 juni 1999 of op eerdere subsidiетijdvakken, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze regeling en waarop nog niet onherroepelijk is beslist, is de regeling van toepassing zoals die ten tijde van de aanvraag luidde.

Artikel III

Deze regeling treedt in werking op 1 juli 1999.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage, 17 juni 1999.
De Staatssecretaris van

Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J.W. Remkes.

Bijlage bij artikel I van de Regeling van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, MJZ nr. 99172547, tot wijziging van de Regeling huurmatiging en gemeentelijke voorschotverstrekking 1997

Bijlage 7 bij artikel 17, zesde lid

Hoogte onkostenvergoeding bij huurmatiging en gemeentelijke voorschotverstrekking

Uitwerking	In getallen	Niet BTW- plichtigen	BTW- plichtigen	
Eerste	1500	0 – 1500	f 50,-	f 55,-
Overige		1501 en volgende	f 30,-	f 33,-

Toelichting

In de Regeling huurmatiging en gemeentelijke voorschotverstrekking 1997 is voorzien in een vergoeding voor de verhuurder en/of gemeente voor de behandeling van een aanvraag om huursubsidie. Deze kostenvergoeding kent een gestaffeld vergoedingensysteem naar rato van het aantal aanvragen. Daarbij werd onderscheid gemaakt in 0 tot 1.000, 1.001 tot 1.500, 1501 tot 2000 en meer dan 2000 aanvragen. Thans wordt op tijdvakbasis circa 60 miljoen aan kostenvergoeding uitgekeerd.

In het regeerakkoord is een aantal ombuigingen afgesproken. In het kader van de doelmatigheid is één hiervan een efficiëntere uitvoering van de huursubsidie. Aan deze taakstelling ligt een stroomlijning van de huursubsidieuitvoering ten grondslag. Deze vloeit enerzijds voort uit de verminderde inspanning als gevolg van de invoering van de nieuwe Huursubsidiewet en anderzijds door de implementatie van het project Eos (modernisering van uitvoeringsorganisatie huursubsidie). Dit project moet er onder meer in

voorzien dat op den duur voor circa 90% van de vervolgaanvragen geen aanvraag meer behoeft te worden ingediend.

Voor de uitwerking van de voorgestelde aanpassing in 1999 is gebruik gemaakt van de studie 'Onderzoek kostenvergoeding' van KPMG die in opdracht van het Ministerie van VROM in samenwerking met Aedes en de VNG naar de opbouw van de kosten van de matigende instanties (verhuurders en enkele gemeenten) bij de behandeling van de huursubsidieaanvragen is gehouden. De achtergrond van dit onderzoek is gelegen in de gewijzigde omstandigheden sinds de invoering van de vernieuwde Huursubsidiewet. Het inzicht in de gemaakte kosten dient daardoor geactualiseerd te worden.

Uit dit onderzoek blijkt dat de kosten voor de verschillende uitvoeringsonderdelen van de Huursubsidiewet sterk uiteen lopen. De oorzaak daarvan blijkt met name gelegen in de te volgen procedures, de personeelskosten, beperking overhead en de mate waarin service richting cliënten wordt verleend. De tijd verbonden aan het invullen van de aanvraagformulieren blijkt de meest bepalende factor voor de te maken kosten. Bij de behandeling van meer dan 1.500 aanvragen blijkt de benodigde tijd voor het invullen van de aanvraagformulieren sterk af te nemen. Dit verschil in behandelingsduur wordt niet verklaard door schaalvoordelen bij meer aanvragen. Immers, verwacht mag worden dat de tijd benodigd voor het invullen van de individuele formulieren ongeveer gelijk moet zijn. Daarom is bij de bepaling van de hoogte van de vergoeding uitgegaan van de gemiddelde behandelingsduur van efficiëntere werkende verhuurders.

Uit het onderzoek blijkt echter wel dat er verschillen zijn te constateren in indirecte kosten tussen kleine gemeenten en verhuurders en grotere gemeenten en verhuurders. Als redenen worden in het onderzoek onder meer huisvesting en automatisering genoemd. Bij deze posten doen zich zichtbaar wel schaalverschillen voor die

---

voor de kleinere gemeenten en corporatie moeilijker te sturen zijn. Om dit verschil tot uitdrukking te brengen is gekozen voor een verstaffeling waarbij onderscheid gemaakt wordt tussen 0 en 1.500 aanvragen en meer dan 1.500 aanvragen. Met de gekozen verstaffeling is het aantal klassen waarin onderscheid gemaakt wordt teruggebracht van 4 naar 2. Uit het onderzoek kan worden afgeleid dat de gemiddelde kosten – gebaseerd op de normtijd voor grotere verhuurders (meer dan 1.500 aanvragen) – circa f 45,- bedragen.

In de gewijzigde regeling zal de vergoeding worden gesteld op f 50,- voor de eerste 1.500 aanvragen en f 30,- voor de volgende aanvragen. Het verschil tussen BTW-plichtigen en niet BTW-plichtigen is in stand gebleven. De vergoedingen voor BTW plichtigen zijn een afgeleide van de vergoeding voor niet BTW plichtigen en de bedragen zijn f 55,- respectievelijk f 33,-.

Deze regeling voorziet in een wijziging van deze bedragen.

*De Staatssecretaris van
Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening
en Milieubeheer,
J.W. Remkes.*